dum uº n assignari hoc discrimen, ɋ pseuras eas in-
stantia. Ego agnosco illius vim et n erubesco fateri
me nescire plene illius solutiõem; tu elige ex assigna-
tis qm malueris. =

Corq. 2º Spum n dicit rõem efficacem
ad Deum: ḡ. neq Deo ad Spum. Rndeo dist. aiis, Spum qd ef-
ficacit ordat ad operandum n dicit rõm efficacem ad
Deum, cõg; qd n efficacit ordat ad operandum, dato ans. =

Ut solutiõem intelligas, nota ẽe aliqua
gra, q efficacit ordantr ad effum, q. e Deus illius, et potestas
vi sui auium: alia vº gra n ordanti efficacit ad producen-
dum, q. e Deus vi Cti sui Filii, et sic procedimus conve-
nienter: illa en gra q efficacit et operiva efficax dicunt rela-
tionem. Sicut ipse Deo, q. t. se e efficaciter operans, dicit
efficacit Spum operans. =

Corq. 3º si Deo e ratio ad Deigens,
posset illi deniradem riendi ipsum Deigens et Deganter Deo-
gens se ipsum dicit p suam Deoem; et ita dicendum de
subsito vi Cleris: sed hoc e falsum: ḡ. etc. Rndeo neg. Maj.
nec en gra ostat sp suum effum deitatem in deus sub-
sit, ga unit, et in ga operit. Ut sim in subsit capacions
sua effus et deniarissimo qd pet mille exopli liga a no-
bis adductis, de Epis in Lapide et Albesse in Dogelo etc.

Unde i nihil se ipsum dicat pro
Formdo unde e qd Deo n redat Deigens se ipsum res-
piciens. et ita dicendum est de Clasione rei per-
tu Subiecti. =

Ex hac doc Colles Deoem n pe va-
riare suum Spum, qd mane, et efficacit dicit, aliter
variaret suam efficiam. = Gnotao. tu 2º hoc

Cto in spe pot variare suum prium in spe: q. et hac nra Cto poterit variare hoc prium in gradu. Rndent aliq. 1o. negt. ano. qa Ctoes. et efficat specificant p sua pria; et ideo Cto calefactiua, q. pendet a sole, neg diuitur pot pendere ab igne, siqt utraq Cto e spe diuersa.

Rs 2o. negt. ddiam, diuersa rao e qa Cto in spe utpote magis late sumpta vit pla pria. nam Cto calefactiua pot puenire a sole, ab igne, a corde, etc. q. st diuersa pria et frequenter n. respiciat aliqd prium in spe: ad 2m. hac nra Cto calefactiua respicit hoc nro calorem, vel hunc ignem, et ideo negt illum variare, neq rum efficatem ad illum.

SEC. III.

De dependia Aois a termino.

Quer. 1o. an Cto dicat efficatem rum ad trum. Rs affe cum n. S. Cl. Cardlina, Hurt. Arrig. Delles, et alii quos sequr Cl. S. L. no. 57. Pr qa Cto Cto e efficatia via, et productio: sed via n pot intelligi sine tro, neq productio sine re producta: q. etc.

N ad exoptis, qa spiritus negt intelligi sine extremis, neq relatio sine tro, neq spirtus sine opto, q. sic nec Cto sine tro: ad prinde ex rii ad prium et trum, pfecta dependa rao Ctois: et hoc dependium e n. de Ctoribus transeuntibus sit et de immanentibus, imo et de emanatibus ipsis.

Oppositam sntam tenent Caiet. Ferrariensis, Capreolus et alii Thomisti, p qq. Cto. Lo. ille e Ctoris

immanens, sed ultro dirigit in ipsum, q e [illegible]: g.o actio immanens potius e ipse term., qm via ad illud. Ad ngt ante Maj., qa ultra [illegible] n e actio, ita e ipse actio [illegible] tur p actionem. Quod sit actio ultra efficie sumpta, q ipsa sola dirigit in obiectum, et hanc dicimus ee rem efficialem ad term., idest ad ipsum ulteriorem effectualem, seu terminum productum.

Obj. 2o. Ex. Actiones immanentes distinguuntur a transeuntibus in eo quod immanentes nihil efficiant, maxe vero transeuntes: ergo datur actio immanens, n e rns efficialis ad term. Ad explicanda [illegible] distinguendus, ita ut actiones immanentes nihil efficiant extra potentiam, maxe vero transeuntes: et hic tam efficialiter dicunt term. actiones immanentes qm transeuntes.

Obj. 3o. Si actio includeret utramque rnem, idest ad pum et term., sequeretur quod esset rns [illegible] conveniens: sed hoc n e dicendum: ergo ~~[illegible]~~. Ad ngt Maj.: et per exemplum Signi, quod e rns pse, et tn includit duplicem rnem, alter ad potentiam ad significatum alter: Idem dicendum de rnis [illegible] et [illegible], et de [illegible] rnis utriusque extremi.

Obj. 4o. rns ad term. n e tanqm effectus ad cam vel ca ad effum, aut [illegible] ad [illegible]: ergo n habet talis rns. Ad ngt [illegible]; nam et rns [illegible] ad extrema [illegible] ad term. [illegible] ad [illegible] n est tanqm ca ad effum vel effus ad cam aut [illegible] ad [illegible], et tn talis rns ab [illegible] admittitur: ergo [illegible].

Inst. datur actio q qm producitur visio Bea n dicit rnem efficialem ad term., sicut etiam n producit [illegible] mentis. Ad ngt instantiam, nam visio Bea e [illegible] cognitio, et p.o e [illegible] mentis, sicut quaelibet

solū cognio et diligenter sūt obiectum. Qms Bl. et Thōi
explicare sūtent visionem Beām p explum visionis pduc-
tiae termi voī: et sic clar ē qd visio Bēā sit verbum
pductum ab ipsa mente.=

Quaer. 2°. q̄mō esse distinguatr a
suo esse? Resolluo 1°. esse distinguitr ex nā rei á rō. ita
ois Stᵃ. cū M. S. et Vasq. Prr qa essēa pducitur pot pse-
uerare pereunte esse, ut pot in qlibet filio, q existit
transacta esse generiua Patris, et a solo Deo conseruatr.
St optimum signum distinctois ē separatio vnius ab alio: qo ea

St qa duae res diuinae distinguitr inter
se licet reperiri pot una sine alia: qo solo dicendum ē ct qli-
bet esse vr sui rri, qa haec pot reperiri sine illa.=

Resolluo 2°. esse sit distinguitr mo-
dalr á rō. haec et ē cois. Prr 1°. qa haec distinctio modalis
sufficit: qo n ē admittenda realis jᵃ. illud pdogum – n̄ st mul-
tiplicandae entitates absq necessitate. Prr 2°. qa si esse distinguere-
tr realr á rō, daretr pcessus in infinitum: et certo hoc, qa
esse si foret realitas dependeret mediante alia esse, et haec me-
diante alia et sic in infinitum. et haec dīa et extenditr ad
omes pductiuus modoz.=

Resp. Mūs dependet omne á sua
realitate: qo et immē dependet á sua cā efficiā sine esse
dicta. Dō ngd. 2tiam. disparitas rao ē qa modus n dicitur
realis rē cā efficientis, sed quia ab ipsa cā existat separa-
tus, et alimode ē aliqd pductum, ac pdmo. het pduci me-
diante aliq pductione, q ē esse: At vº. vū sua realitati
ē modus, licet imme illi unitr, neq ab ea pot separari
ut iam diximus.=

Inq. modus opponitr realiti: sic rea-

Realitas dependet ab Agente per Actionem distinctam: ergo modus debet immediate dependere. Respondeo negando consequentiam, dat enim disparitas modum a realitate, ex eo quod realitas uniatur mediante unione distincta, modus vero immediate per se ipsum uniatur realitati. et sic non est necessarium, quod in ordine ad hoc opponantur. Unde attendum dicendum est, modum non esse talem per suam essentiam, sed per suam realitatem, cui immediate unitur, et hoc est proprium modorum. =

Instabis effectus potest immediate se ipso pendere ab Agente: ergo non est necessaria actio distincta a causa, neque a termino. Respondeo negando antecedens, si loquatur de facto: non enim potest dari talis causa, et effectus, quod hic ab illa producatur, v.g. Christus Filius, quatenus creatur producitur a Christo, sed a solo Deo creatur, unde est quod effectus non producitur immediate se ipso a sua causa. alias hic effectus produceret in aliis 2o, neque potest Deus de solo producere talem effectum quod non est falsum. Et ita dicendum est de actione vi termini non enim talis potest existere separatus ab actione qua producitur, ut patet in supra posito exemplo adducto, unde est quod actio de facto distinguatur producta virtualiter a termino. =

Resolutio 3a. Est possibile non repugnat actio virtualiter tantum distincta a suo termino. Ita P. Oviedo et Arrig. quos sequitur P. S. L. n.o 74. Probatur 1o quia in hoc nulla invenitur repugnantia, ut supra vidimus, quando egimus de possibilitate unius expertis totius compositionis Accidentalis. =

Probatur 2o quia in divinis Filius immediate producitur realiter a Patre, et Spiritus Sanctus a Patre, et Filio sine actionibus distinctis: Deinde in rebus creatis non datur ulla contradictio in eo quod aliquis effectus immediate se ipso egrediatur ab Agente, ~~ut patet~~ in ipsa actione, quae immediate egreditur a principio: ergo ~~etc~~.

Instabis 1o impossibilis est unio virtualiter tantum

dista ab extremis: q° et ibo virtualiter dista a prio, et tro:
bo nega: etiam, dista ras e qa si vnio eet virtualiter dista
ab extremis deberet qd ista eent modi, sicut e ipsa vnio
indista; ras en distina modi consistit in eo qd sit intima
vnitio sui ad realitem: Ad 1ᵘᵐ Neg inconvenient n sequi
ex eo qd ipso sit indista a prio et tro: et pot existo ip-
sius [illegible] q omne [illegible] et dependet ab ipso [illegible];
et tn n e mus, sd realas [illegible] [illegible] ab eo pot realr
separari. =

Inst 2° [illegible] effus pot conservari a Deo p ac-
tioem distam ab ea a q 1° fuit productus: q° nullus pot fieri
p actioem sibi virtualiter distam. [illegible] ante nega: etiam
qa in eo eventu conservaret talis effus a Deo p [illegible] actioem
alteram virtualiter distam p qm 1° fuit productus alteram
ex pte rei distam, p qm a Deo et conservaret: et tunc
effus omne dependeret se ipso et eet mediate p eadem distam ut infra dicemus
mus de una actioe q [illegible] p aliam fieri pot =

Unde adhuc Deus poterit ponere ta-
lem effum in [illegible] loco. sicut en res ipsa ponitr in dis-
tis Lcis, ita et illa ad virtualia. Deinde pot a Deo ta-
lis creatura annihilari et reproduci [illegible] a Deo omne depende-
at: sicut Xᵘˢ [illegible] eadem met [illegible] pot annihilari
et redire, si redeant [illegible].=

Inst: q° [illegible] talis ibo n eet modus
sd realis: [illegible] effus, a q ipsa virtualiter distinguitr, eet modus, et
n realis. [illegible] nega totam illaoem qa mus n e talis [illegible] sui
prii et pot qa ipsa ibo [illegible] mus, et [illegible] talis n e [illegible]
a q realiter pot existere separata [illegible] ab eo omne depende-
at: q° dato [illegible] ille effus sit intima dependia a suo prio
nihil minus n erit mus [illegible]. Imo atte [illegible]

Non ē ī essentia dependia qᵗ sit una, et sit n̄ desit ante existentiam ī facto, attn̄ n̄ inde ad partem oppositam hoc fi-eri pot: q̄ n̄ involvat ullam implicantiam plures enim res ē possibiles n̄ repugnant, et ī facto n̄ habeant per existentiam.=

SEC. IIII.

De compositione Animae cum Termino.

Quaer. 1º An illo recipiatur in termino tanquam in subiecto? Resp. nego c̄ M. S. et P. Vasq. q̄s sequitur P. S. L. nº 77. Ergo, quia omne subiectum utpote cum materia debet ēē prius suo effectu; sed terminus n̄ pot ēē prior sua unione. et ideo hoc manifeste quia terminus est per unionem: q̄º q̄s debet ēē posterior illa, et consequenter neque ēē receptiva sua unionis.=

Et quia terminus ut reciperet unionem deberet habere aliquam existentiam: sed terminus accipit suam existentiam ab unione: q̄º neque illi praeexistere ut possit recipere talem unionem.=

Quidam tamen tenent C. C. et alii, quia cum non sit materia ē cum forma, et forma cum materia: q̄º et unio poterit ēē cum receptiva termini, et terminus cum materia unionis. Resp. 1º neg. antec. neque enim forma ē cum materia, ut probavimus in Physicis.=

Respondent alii 2º neg. consequentiam: diversa ratio ē quia materia et forma habent suas proprias causas efficientes a quibus accipiunt diversas existentias, et consequenter possunt se mutuo praesupponere, et causare sibi diversas existentias: at vero terminus totam suam existentiam accipit per unionem, atque inde nunquam pot ante illam praesupponi, ut eam possit causare materialiter.=

Quare

Quare corp. quot talis ē n. hēt substū
inhaerent la sui terminis, et hoc sufficit ut dicr. accidens
... Contra n.º [illegible] educatione recepit in substa, in q.
recipit ipse tum productus, et hinc qualitatem n. ē corp.
in Chrō: et in hoc requirit corp. a Christo, qd corp. dr. vero
vum efficientem ad quem, et [illegible], Rō n.º et ad subjectum.

Quær 2.º an corp. efficiat unum
p. se c. Xto? Rn neg. c. P. Suar. Vasq. et Card. de Lugo
de Eucharistia Disp. 7.ª n.º 129, et Arriaga Disp. 22
Sec. 2.ª Basilius Pontius L.º Quæst. Disp. 98 q. 3.º et
alii DD. — Pr 1.º qa corp. ē Ens completum negque constituens
[illegible] quantitatem. Deinde Xtus ē et Ens completum: sed
ex duobus entibus completis quaque n. fit unum p. se in pre-
dicatis: g.º ~~etc~~. —

Pr 2.º qa ~~ex~~ resurs Christi quasi non
resultat unum p. se, dt. corp. ē accidens qualitate, Xtus n.º
... ē substa: g.º ~~etc~~. Pr 1.º qa oēs qualitates conve-
niunt unire in sua spē accidentali; at si efficerent unum
p. se c. Xto n. posset convenire unire in sua spē [illegible] si-
quem convenirent c. Xtis [illegible]: g.º etc. Pr 2.º qa
Vocatio n. facit unum p. se c. substo, neg qntas c. sua Lª
ut sunt complementa: g.º neq corp. efficiet unum p. se c. Xto
ut ht. [illegible] complementum.

Opposiam senttiam tenet M. S. et
P. Valen. qd. Vasqz. Disp. S.ª n.º 18 p. qd. Vasq. 1.º corp. est
complementum Xti: g.º c. illo efficit unum p. se. Rn negt. ant.,
neq. enim corp. ē complementum Xti, nisi in eo dr., in q. Vocatio
ē complementum Christi, et qntas complementum sua Lª ex
qa fit unum p. accidens.

Resp. inhaerentia ē complementum acci-

equivalentis cum illo constituens unum per se: ergo et corpus est complementum sui cum eo efficiens unum per se. Probatur cons. quia dicta ratio est quia unitiva est ens incompletum et aequalem gradum sui cum essentia quam complet, et ideo cum illa facit unum per se. At vero corpus est diversi generis utpote corpora et accidentis, et ideo efficere nequit unum per se cum corpore, quod est diversi generis, et saepe est essentialis.

Unde quidquid sit de corpore sit vel non sit complementum sui, quod erit gratia et ratione, unum illud certum est quod corpus in ratione corporis sit est ens completum, et diversi generis a suo corpore et consequenter cum illo nequit constituere unum per se sicut se habet voluntas vel corpori, quod sit complementum vel illius, et quantum vel alia. Ita cum haec explicatio maxime habet vim, neque unquam assignavisti diversa ratio.

Arg. 2º illud quod efficit unum per accidens cum alio sic illi advenit iam in suo esse constituto, talis non advenit corpori iam in suo esse constituto: ergo cum illo non efficit unum per accidens. Probatur minor. ut si quidem major, si advenit illi iam in suo esse constituto quoad existentiam neque constituto quoad essentiam cum ea minor. Unde corpus advenit corpori iam in sua essentia completo non vero in sua existentia, quam confert corpori completa corpori corpori, et ideo cum illo efficit unum per accidens.

Resp. 2º majorem solum esse veram in aliis entitatibus quae non sunt corporis, quia ista non possunt supponere sua corpora iam in suo esse constituta, sed quae sunt ad illas constituendum ex parte causae: cum vero corpus sunt entia completa et corporea nequeunt efficere unum per se cum corpore substantiali, sed illi non advenient iam in suo esse constituto ut reliquae entitates quae faciunt unum per accidens. Neque mirum est quod non reperiatur hic exemplum, nisi in corpore, nam ista gratia reperiuntur

In ipsa forme, q in nulla alia Entitate inveniuntur, neq
q exemplum: et ideo dic qa et nullum assignari potest accens
qd sit denotiue et forme tm inhereat eamq q se het
ssu uu gri, neq et assignari aliq nam et essentialr
dependea, q gut reperiri separata, et sbia q sit in
hoc inueniuntr: q° licet sit sbia ssu n adueniat sto
in quo ee ponuntur attn illa efficiet unum p accens ex
eo qd sit dpta, et forri pnti, atq e ipse stia.

Resp. 3° dic esso hic ipsa in orde ad
tegens, attn e incpta in sbi qa e una uu illius, et ideo esti-
ficatr: q° efficit unum p se. Pbo ngt ants. esse en pp e dpta
nam tam uera esso e uu grii atq uu sbi. neq illa diste-
rases q iungunt in orde ad tegens et sbum faciunt ssem
a se diuersam, aliter sbias eet dpta uu sbsti et incpta
uu spatii, qd tn e falsum.

Unde esso pp e sabit, et pfecta
tam in orde ad tegens qm p ordem ad sbum qmo en
fieri pot qd eat Entitas physica sit a pe rei sit sbia
et accens, et in orde ad sbiectum q q ratificatr sit sbia
in orde u° ad form sit accens? Resp dicamus et qd
dptus in orde ad sbtum qd denotat sit accens, et in
orde ad sbtum sit sbia, et ita dicendum de forme
uu sbsti, et spatii.

Inst linea e dpta p ordem ad lon-
gitudinem incpta u° uu superficiei et corporis qd componit.
q° sic dicendum de forme uu grii et sbi. Pbo ngt ants
nam linea tm rem consideratam e incpta, q pp e essentialr
ordinata ad componendum. Unde retorqt argum qa si
linea licet dpta n poet facere unum p se cum corpore et
superficie, et ideo facit unum p se qa e incpta: cum vero

bbi sit colecta ut ostentr adversarii, nunqm compnet unu
q de ? terminis. –

V Actio sequatr ɔpositionem sui tri ?

Quær 2º. A[n] qn trus e divisibilis, bto illum producens sit
et divisibilis? ℞ affe. ɔ M. l. et Smoirno, q. segtr C.
l. Z. nº 91. Et qa trus ponitr ex lis p adem, sed
qlibet pars tri het suam peculiarem exitiam: g. et
ba p ɔ bio idtificati het suam exitiam peculiarem,
et ɔsegnter e divisibilis. –
Unde qn albedo producitr in subto data bto partialis ad illius inhæriam, ex q. et bbtione partiali data ad albedinem, resultat una bbo totalis, sicut diximus de substis, et unionibus partialibus. –
Inst 1º. bbo q producitr pr aialis, et eius
Unio, e indivisibilis. et tn trus e divisibilis, siqd pot separari: g. ... ℞ ngd may. talis eni bbo e divisibilis, et
ɔstans pibus sicut illius trus pibus ɔstat: et sic pes
tri pount separari, ita et pes bbis, qqd in ɔtrarium
sentiat M. l. Et idem dicendum e de pibus bbtionis data ad bbtrum, et illius inhærigon. –
Inst 2º. Ubi angelicum, et bbmine rialis n segtr indivisibilitem sui dusti: g. neqe
bbo divisibilitem sui tri. ℞ ngd. ɔtiam dispa rao est
qa Ubi angelicum het unde desumat suam divisibilitatem nir eb essiali correspondia spaio divisibili, et tn
dicendum de Unione bbia rialis in Ma divisibili, cu

Immediate, et etiam correspondet: At u. [illegible] n. het una
debemus illam indivisibilitatem qa. [illegible] n. sequuntur [illegible]
dt. [illegible] [illegible] qui [illegible], et unitatem. qd. clare [illegible]
in [illegible] Divina Persona, q. est creata, et illa propter
[illegible] creatur et n. est increata, neq. [illegible] propter [illegible]
increatum, et [illegible], qd. e. ipsa Divina [illegible] =

Quaer. 3°. Ut qm. [illegible] partiales constituant unum p. se et illae [illegible] partiales constituant unum
p. se? [illegible] affr. [illegible]. Pr. qa. [illegible] et unio partiales constituunt unum p. se: g°. et partiales [illegible]. Pr. qa. partiales [illegible],
qa. [illegible] per integrantes homogeneas, [illegible] per [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] constituunt unum p. se [illegible] [illegible]: g°.
[illegible] partiales qa. [illegible] per [illegible] [illegible] heterogeneas [illegible]
[illegible] et unio [illegible] =

Oppositam [illegible] tenet [illegible] [illegible] aliis
[illegible] 1°. [illegible] physici [illegible] et [illegible] est [illegible]
g°. n. componunt unum p. se. [illegible] constiam qa. [illegible] n. est
magis [illegible] quam [illegible] [illegible] [illegible] ipsa [illegible] et [illegible] et [illegible] [illegible]
unum p. se: [illegible] dicendum et [illegible] partialibus, q. [illegible]
sunt [illegible] et heterogeneae constituunt unum p. se =

[illegible] 2°. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
et unionis n. faciunt unum p. se: g°. neq. [illegible] partiales.
[illegible] constiam [illegible] [illegible] e. qa. [illegible] utpote [illegible]
est magis [illegible] [illegible], et ideo neq. sequuntur divisibilitatem
[illegible] neq. componunt [illegible] se [illegible] ipsa [illegible]; atq. inde [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] e. [illegible] et [illegible]. et ideo
neq. facere unum p. se [illegible] aliis: At u°. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] et [illegible] [illegible], atq. inde sequuntur illorum divisibilitatem et [illegible], sicut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] =

546

Arg. 3º Unioes partiales Mae, Fae et Uni-
onis n efficiunt unum p se: gº nec partiales Subes. Rd
ngo Ant, tales en Unioes partiales ueniunt in cuiusdem uni-
us p se sicut eaz Subsa. –

Negl. Sbo Unina Aia Spualis est.
deinde Sbo Unina Mia e corporea, et Sbo Unionis e eductiua: gº ex his resultaret nec unum p se. Rd ngo Cñam, si en ngi sit q alter sit corporeus alter Spualis, et alter eductus, constituunt unum p se, cur Subes et n facient unum p se sit huic adeo clarius. –

Arg. gº et quae Mates q Subsant in Ma, et quae Spuales q recipiuntur in Sbca efficient unum p se. Rd ngo Cñsequentiam: qa et Cinera Sum quae Mates n recipiuntur omne in Ma sed in Cõpto et quae Spuales sed recipiuntur in Sbca: q sicut Sbca et Cõptus n constituunt unum p se ita et quae in illis Subiectantur n constituunt unum p se: nam qn Subsa n ordantur ad unum p se et illaz Capacitez ad hoc n ordantur. –

Unde sit qn Subsa st ordata inter se et constituunt unum p se, et eaz Subes illud constituunt. ex q Solues illos Subes partiales Mae, Unionis Fae et Subsistia n ee partiales sed illam Subem totalem, quae ex his conflatur. –

SEC. V.

V una Ao poit divinitus fieri p aliam?

Rz affirmative Cter. 1º qa in hoc nulla uidetur repugnia, et ostendendo hoc, qa tota repugnia eet, qa si una Ao fieret per

aliam foret, et n. foret omnia dependentia sibi hoc a. Septi et ipso qui est existens potest inhaerere, et sic existere p se omnibus, et sepsi qt existere, et n. existeret p se p prius ne gatur: sit tn potest esse p se, et esse in alio potius: qo et hoc foret omnia dependentia rasione sui, et essentialiter, et media dependentia rasione alterius talis, et dependenter; et sic nunqm perderet suam essentiam.

Et qa una unio pot uniri p aliam: qo et una potest fieri p aliam. Ista e bona: Ant facile ostenditur. qa de facto unio hypostatica partialis illa Xpi Dni unitur alteri unioni hypostaticae partiali totali mediante alia unione dicta, qt clare patuit in triduo mortis Xpi Dni, qa utraque illa unio partialis existit separata ut Des fatentur, et dependenter erat unita p unionem dictam.

Hac confirmatio graviter urget adversarios, et ideo a una se nunqm expedient, qa des rationes qs assignant in illis unionibus partialibus militant et in tota ut considerandi facile patebit. Quare sicut una unio unitur alii dependenter, et n. suo extremo cui ipsa omnino unitur, et essentialiter: ita et una potest dependenter fieri mediante alia, sit omnino et essentialiter dependeat a suo pcpio.

Contrariam sentiam tenet Oll. in Nostra Disp. 18 sec. 10. P. Gonz. 1a p. q. 110. cap. 4o qi negat p ffuit. et . P. I. 2. p qq. corp. 1a. tota e omnino, et essentialiter dependentia a suo pcpio: qo negat fieri media dependentia ... dicunt, negat fieri media dependentia dependenter, sic essentialiter... contrariam. Qui hesitaret contra hanc d ... adducto a nobis divino, qd e essentialiter ... et sic factum fuit dependenter corpus. Argumentum uo — qd e ... ratione a nobis alibi in locis plene explicatum ee.

5118

Prag. 2º. si una tio fieret p aliam sequi qd tio facta eet divis et n̄ una: st impossibile e, ro q sit divis, et n̄ una: q° etc. Ro distinq. min. tio n̄ pot ee divis effectiv et ex via sua, ro. effective, neg. min. Unde illa tio facta p aliam manebat divis dependenter via tionis p q̄m fiebat, sit enat effectiv una via prii a q̄ oritur et p se poterat egredi, et producere alium divm.

Prag. 3º. una tio n̄ pot dependere a sua tio mediante alia: q° nec dependere a prio mediante alia. Ro neg. ant. pot en̄ ead tio productiva caloris elevari, ut mediante alia tione conservet ipsum calorem productum.

Inst. q° et unus actus pot servari ad extrim mediante alio. Ro distinq. illatum, mediante alio vitali productio neg. mediante alio n̄ vitali productio conc. qa 2 unus actus, n̄ sit pot vitalis, ideo n̄ pot alium vitalem producere: at v. tio alteris n̄ e vitalis, et ideo id calor pot conservari etiam mediante alia tione calefactiva, p q̄m prius tio conservet ipsum calorem mediate

Sicut videtur unum Dominum pot similiter vocari p aliam, Rebem unam p aliam regere, et unam Juridicam inhaerere p aliam unam actiam p aliam subsistere, q via p conservarent suas species; qa sic dependenter haberent illa passa q n̄ repugnant q species sint.

DISP. II.

De Passione.

Sec. I.
De essentia, specificatione & divisione Passionis.

Quær. 1º quomodo definiatur Passio? Rº definiri sic — actus patientis, ut patiens est, quo mediante formam recipit — Unde ut detur Passio necessarium est quod forma recipiatur in subiecto, et cuius potestate educatur: et ideo forma Verbi, quæ subsistenti in Verbo, quia non educatur, ideo non dicitur recipi per Passionem. —

Quær. 2º an Passio dicat rationem essentialem ad formam? Rº affirmative. Probatur quia Actio dicit rationem essentialem ad terminum quem producit: ergo et Passio includit rationem essentialem ad formam, siquidem est similis receptio ipsius actionis in passo. Probatur secundo quia sicut neque concipi Actio sine termino, ita nec Passio sine eodem termino. —

Unde deducitur quod Passio etiam includat essentialem rationem ad subiectum patiens: quod evidenter ostenditur; quia sicut Actio dicit essentialem rationem ad principium, a quo immediate egreditur, ita et Passio ad subiectum in quo immediate terminum recipit. Et sicut Actio est intrinseca coaptatio et dependentia agentis, sic et Passio est intrinseca coaptatio et dependentia ipsius materiæ recipientis. —

Nota tamen 1º quod Passio utpote ens incompletum non faciet unum per se cum termino, sicut diximus de Actione. —

Nota 2º quod Passio [illegible] materiæ, et [illegible] dicat rationem ad agens [illegible] materia est eadem [illegible] eductiva. [illegible] ad subiectum patiens dicit ordinem, et sic Passio neque variare potest subiectum immediatum neque reperiri sine termino. —

550

Nota 3º quod et hoc dicitur pati crea- ri, et fieri agenter inducendo in subiecto, ut diximus de calefactione producta in ligno a calore ...

Quaer. 3º quo actio differat a motu et termino? Respondeo ... utrumque dicit eum ... quo ab utroque differt: sicut ... suam perfectionem.

Quaer. 4º quomodo dividatur actio? Respondeo dividi primo in immanentem et transeuntem. Immanens est illa quae respondet ... immanenti, ut actio quae ... recipitur in eadem potentia ... intelligendi ... Transiens est illa quae respondet ... transeunti, ut actio quae recipitur ... in subiecto alieno, idest in illo a quo non egreditur ..., ut in ligno ... .

Dividitur deinde actio in vitalem et non vitalem. Vitalis est quae recipitur in subiecto vitali, a quo egreditur ... tanquam a principio: ut actio quae recipitur ... in potentia: non vitalis est illa quae recipitur in subiecto non vitali, ut actio quae recipitur calefactio in ligno.

Praeterea actio vitalis dividitur in ... et ... eo modo quo ... et dividitur. Tandem dividitur actio in successivam et instantaneam. Successiva est illa quae ... recipitur successive; instantanea vero est illa quae in instanti ... recipitur.

Quaer. 5º utrum actio instantanea essentialiter differat a successiva? Respondeo negative. Probatur quia ... eandem actionem in ... et non ... recipitur successive, et ... in instanti. ... exemplo ...: nam eadem est ... in ... ... fuit ... : quo ... dicendum ... .

Posse eni ɔ̃se dari aliqs Actiones, et Passiones q' sit essentialr, et ex nâ sua successivæ, ut illæ quæ tendunt ad Motum localem, et istæ sine dubio sunt essentialiter diversæ ab instantaneis, qa ex nâ sua postulant successionem; sed hoc n. e. ex gñâ raone Actionis et Passionis, sed ex raone motus, q ex nâ sua e successivus, et n. instantaneus.

SEC. II.

Quomô Pâo differat ab Aôe.

Non e dubium qd Pâo differat essentialr, imo ex nâ rei ab Actione Creativa: siqd hæc invenitur sine Passione, imo requirat qd Pâo ex nâ sua repugnat ɔ Creaôe, qa Creaô n. supponit subiectum, utpote ɔ ɔvenit tum ex nihilo: Pâo vero essentialiter supponit subiectum, ut constat ex illius defiôe.

Tota qstio e de Actione productiva et sit distinguatur essentialr a Passiôe. Affr ɔ P. Thoma de S. Io. Vasqz, et aliis, contr. Pr. 1º qa Aô het defiôem essentialem diversam a Passiôe: gº essentialr inter se differunt.

Pr 2º qa Pâo includit ordinem essentialem diversum ab Aôe, nam hæc dicit ordinem ad terminum, illa vero ad subiectum: sed qtiens variantur rnes essentiales datur variatio essentialis: gº ... Pr 1º qa Aô et Pâo sit causaliter, ɔ qs diversificantur essentialr ca efficiente, et materiali. Pr 2º qa Ubi et Situs essentialr distinguunt, et idem e de aliis ptis: gº sicut quandam in Aôe et Pâoe.

Contrariam sntiam tenet P. Aversa in Physica qq. 11. sec. 4. et aliqi. Pr. 1º qa Pâo e dria Actionis eductiva: gº n. distinguntur essentialiter.